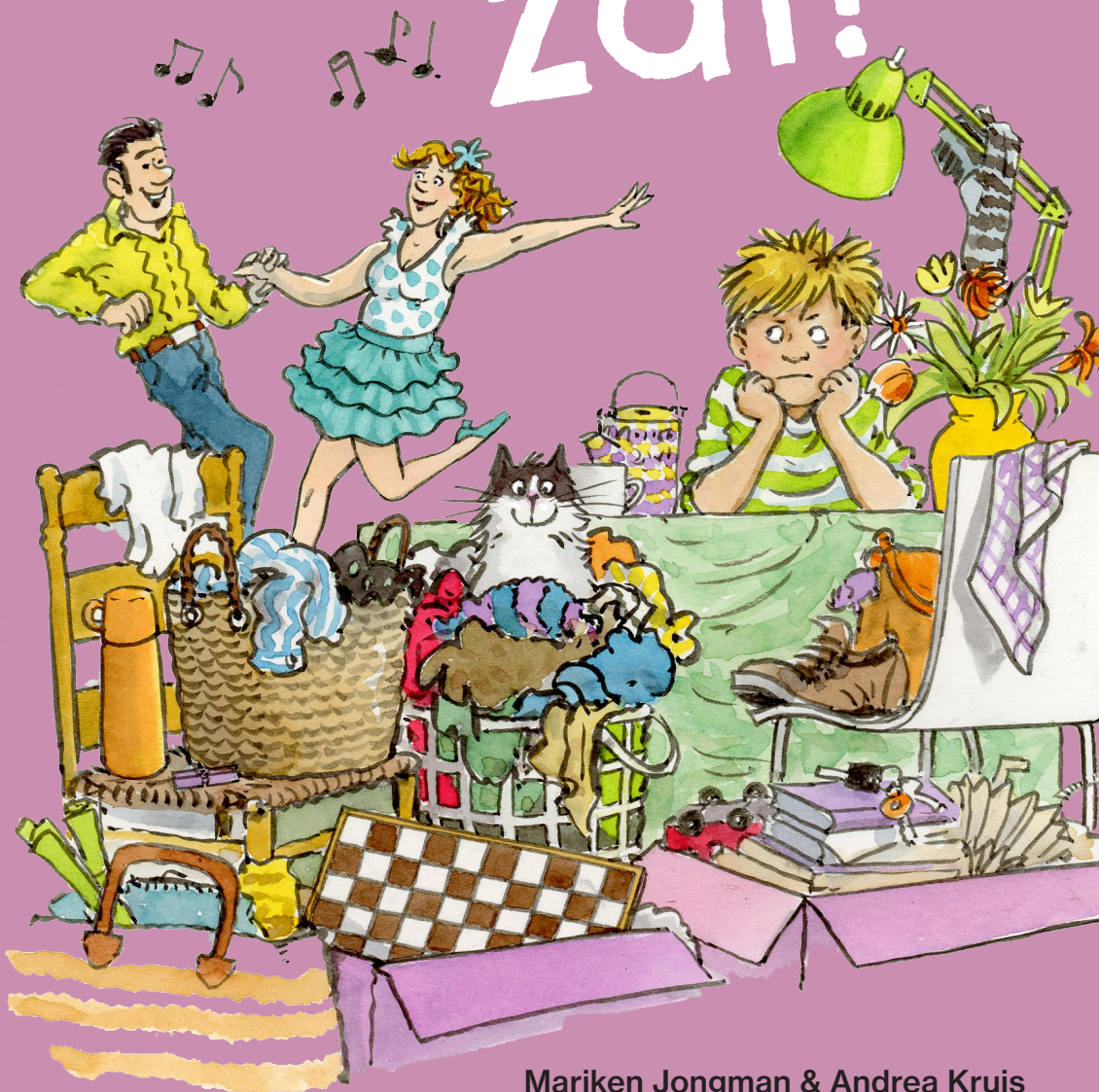


Gijs Groezel is het zat!



Mariken Jongman & Andrea Kruis



Gijs Groezel

Dit is Gijs Groezel.

Gijs houdt van netjes, opgeruimd en schoon.

Op zijn kamer is geen vlek te vinden,
en ook geen troep.

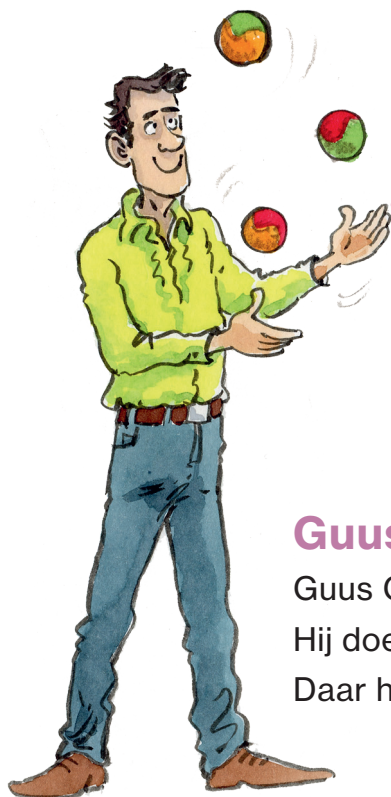
Dat is in de rest van het huis wel anders!

Greet Groezel

Greet Groezel is de
moeder van Gijs.

Ze is dol op dansen,
feestjes en suikerspinnen.

Maar niet op poetsen en
opruimen.



Guus Groezel

Guus Groezel is de vader van Gijs.

Hij doet graag dingen waar hij vrolijk van wordt.

Daar hoort de boel netjes maken niet bij.

Jossie

Jossie is het nieuwe
buurmeisje van Gijs.
Ze is goed in slimme
plannen bedenken.



Jossies moeder

Dit is Jossies moeder.
Ze weet veel over schoonmaken.



Dotje

Dotje is de poes van
Gijs en zijn ouders.
Gijs is dol op haar
en zijn ouders ook!



De geheime hut

Gijs Groezel tuurt door het raam van de burenen.

Die burenen wonen hier nog maar een paar dagen.

‘Moet je kijken,’ zegt hij tegen poes Dotje.

‘Hoe schoon het daarbinnen is, en hoe netjes!

Het is echt een droomhuis!’

‘Wie ben jij?’ zegt een stem.

Gijs draait zich om.

Een meisje met grote bruine ogen kijkt hem aan.

‘Ik ben Gijs,’ zegt Gijs. ‘Gijs Groezel. Woon jij hier?’

‘Ik ben Jossie. En ja, ik woon hier.’

Ze wijst naar het huis van Gijs. ‘Woon jij daar?’

Gijs zou graag zeggen van niet.

Maar Jossie is zijn buurmeisje, dus ze komt er toch wel achter.

‘Misschien wel,’ zegt hij dus maar, heel zacht.

Als hij geluk heeft, hoort ze het niet.



Jammer genoeg hoort ze het wel.

‘Dan ga ik nu door jouw raam gluren,’ zegt ze.

‘**Nee!**’ Gijs verstijft van schrik. ‘Niet doen.’

‘Haha,’ lacht Jossie. ‘Jammer dan, ik heb het al gedaan!’

Terwijl jij hier stond te gluren, stond ik daar.’

Ze grijnst. ‘Je bent knalrood. Schaam jij je voor je huis?’

Gijs knikt en kijkt naar zijn voeten.

‘Mijn ouders zijn een beetje slordig,’ fluistert hij.

‘Een beetje?’ zegt Jossie. ‘Ze zijn ontzettend slordig. En vies.’

Wat gemeen, denkt Gijs. Maar ja, het is wel waar.

Hij zucht diep en lang.

‘Ik wou dat mijn ouders netjes waren,’ zegt hij dan.

‘Net als die van jou. Dan zou ik echt gelukkig zijn.’



Jossie lijkt diep na te denken.

‘Misschien kunnen we iets verzinnen,’ zegt ze dan.

‘Iets waardoor ze ook netjes en schoon worden.

Maar ja, dat kan natuurlijk alleen als ...’

‘Als wat?’ vraagt Gijs. ‘Als wat, vertel!’

‘Als we een geheime hut hebben,’ zegt Jossie.

‘Een geheime hut?’ vraagt Gijs. ‘Hoezo is die nodig?’

Jossie kijkt alsof dat een heel gekke vraag is.

‘Geheime plannen kun je toch alleen maken in een geheime hut?’

‘O ja,’ antwoordt Gijs. ‘Daar had ik niet aan gedacht.’

‘Het moet in jouw tuin,’ zegt Jossie.

‘Want mijn ouders houden niet van hutten.’





Het ijzer van een fiets, een oude wipwap.
Een rood tapijt en een roestige deur.
De bodem van een bed, het zeil van een surfplank.
Vijf planken en een grote bakpan.
Gijs dacht altijd dat het troep was.
Maar het blijken dingen waar je een hut mee bouwt.
'Dit is de beste hut **ooit!**' roept Gijs als ze klaar zijn.

Gijs en Jossie zitten in de hut en denken na.
'Ik weet wat,' zegt Jossie. 'We gaan naar mijn ouders.
We vragen ze wat er goed is aan netjes en schoon.
En dat vertellen we dan aan jouw ouders.'
Gijs knikt blij. 'Super! Dan snappen ze het!'

Werk is geen rust

Gijs en Jossie komen terug bij het Groezel-huis.

Gijs maakt een huppeltje.

Hij weet nu wat er goed is aan schoon en netjes.

En zo meteen weten zijn ouders dat ook!

‘Mam, pap, ga zitten,’ zegt Gijs. ‘Dit is Jossie.’

Zij gaat een spreekbeurt houden.’

‘Leuk!’ zegt pap.

‘Waarover? Dansen, eten, kermis?’

‘O ja, suikerspinnen!’ roept mam.

‘Nee, het gaat over schoon en netjes,’ zegt Jossie.

Het is even stil.

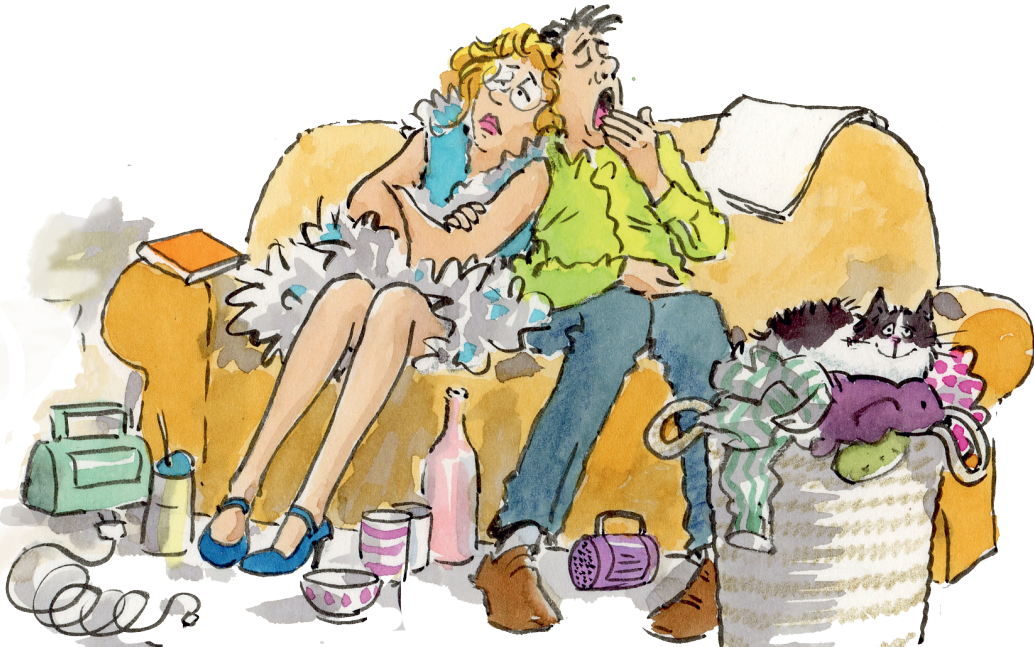
‘Wat saai,’ zegt pap.

‘Ik weet wat beters,’ zegt mam.

‘Doe je spreekbeurt over stokstaartjes, die zijn zoooo leuk!’



'Luister,' zegt Jossie. 'En onthoud dit.
Schoon is gezond, want van vies kun je ziek worden.'
'Wij zijn nooit ziek,' zegt pap.
'Opruimen is goed,' gaat Jossie verder. 'Want netjes geeft rust.'
'Het is veel werk,' zegt mam. 'En werk is geen rust.'
Jossie vertelt verder, nu over muizen en ratten.
Muizen en ratten houden van vies, vertelt ze.
Ze eten je eten op, legt ze uit.
Ze laten keutels achter, zegt ze ook nog.
'Stop maar, Jossie,' zegt Gijs.
'Hoezo?' vraagt ze.
Gijs wijst naar zijn ouders. 'Ze slapen.'
'Hm,' zegt Jossie. Zo te zien denkt ze diep na.
Dan zegt ze: 'Ik heb een goed idee.
We gaan hun hersens kneden.'
'Huh?' zegt Gijs. 'Hun hersens kneden?'
Jossie knikt. 'Maar niet met onze handen.
We doen het met woorden, let maar op.'



Gijs Groezel is het zat.

Zijn ouders ruimen niet op en maken niet schoon.

Het huis is vies, overal ligt troep.

Bij zijn buurmeisje Jossie thuis is het heerlijk schoon.

Dat wil Gijs ook!

Maar hoe krijgt hij dat voor elkaar?

Hoe worden zijn ouders netjes?

Dat wordt nog een hele klus!



ik lees

NUR 287

ISBN 978 90 487 5748 0



9 789048 757480

AVI
E4

zwijzen